

toges i Folketinget i Rigsdagssamlingen 1924—25, og jeg vil haabe, at der nu maa blive optaget en Realitetsbehandling i det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat. Udvalget kan i hvert Fald ikke siges at være blevet overanstrengt af det Arbejde, som det har udført i tidligere Aar. Jeg skal i hvert Fald for mit Vedkommende erklære mig villig til en saadan Realitetsbehandling. Jeg maa maaske i den Anledning gøre den til Situationen passende Bemærkning, at jeg ikke betragter Folketingets Forslag og dets Grundlag som en *conditio sine qua non* med Hensyn til en Vedtagelse af Loven. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til en velvillig Behandling i dette høje Ting.

Det næste Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, indeholder et *Forbud mod visse for Kvinder sundhedsfarlige Genstande*. Den i sidste Rigsdagssamling vedtagne Lov om Forbud mod Handel med Genstande tjenlige til Afbrydelse af Svangerskab tog særlig Sigte paa visse farlige Apparater, de saakaldte Modersprøjter med langt Rør. Medens dette Lovforslag blev behandlet her i Rigsdagen i Foraaret, henlede Sundhedsstyrelsen, som man maaske erindrer, Justitsministeriets Opmærksomhed paa, at ogsaa Salg af visse forebyggende Midler burde forbydes. Ved tredie Behandling stillede jeg den Gang et Ændringsforslag i Overensstemmelse med de Oplysninger, der var fremkommet fra Sundhedsstyrelsen, men da Landstinget var bange for, at Vedtagelsen af dette Ændringsforslag kunde betyde, at Sagen strandede paa Grund af Rigsdagssamlingens nær forestaaende Afslutning, henstillede Udvalget den Gang til mig at trække Ændringsforslaget tilbage, idet det samtidig gennem sin Ordfører erklærede sig villigt til at behandle et samlet Forslag velvilligt i denne Samling. Det er altsaa et saadant Forslag, der nu fremkommer. Efter at Farerne ved at bruge de omtalte Genstande, der vel kun tilsyneladende tager Sigte paa at virke som forebyggende Midler, senere yderligere er blevet fremhævet gennem en Artikel i Ugeskrift for Læger, en Artikel, som jeg naturligvis vil stille til Udvalgets Disposition, fremsætter jeg altsaa dette Lovforslag, hvis §§ 1 og 3 er enslydende med §§ 1 og 3 i Loven af 20. April 1926, medens § 2, bortset fra en rent redaktionel Ændring, er enslydende med det Ændringsforslag, som jeg tog tilbage i Foraaret. Lovforslaget er godkendt af Sundhedsstyrelsen. Dets Titel er ændret noget i Overensstemmelse med det ændrede Indhold. Under Hensyn til den Velvillie i Realiteten, der prægede Forhand-

lingerne om det nys nævnte Ændringsforslag, tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting — hurtig, idet jeg belært af Erfaringerne fra i Fjor ellers maa nære Frygt for, at det ikke kan lykkes i Løbet af een ordinær Samling at faa disse specielle farlige Præservativer forbudt.

Det tredie Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, vedrører en *Ændring i Loven af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet*. Jeg kan ikke paastaa, at det morer mig i særlig Grad at fremsætte Forslag om Ændring i en Lov, som endnu ikke er traadt i Kraft, og jeg har ogsaa strittet meget imod; men ud fra den Betragtning, at Stædighed i og for sig ikke kan siges at være nogen moralsk værdifuld Egenskab, har jeg bøjet mig af de Grunde, som vil fremgaa af det, der nu følger. I § 18, 1ste Stykke, i den i Foraaret vedtagne Brandpolitilov for Landet] er det foreskrevet, at enhver Tændstikæske, som forhandles her i Landet, skal have følgende Paaskrift, der skal findes i stor og let læselig Skrift: Uforsigtighed i Omgang med Tændstikker er strafbar. Bestemmelsen stammer fra et Folketingsudvalgs Betænkning af 1903; den blev derfra optaget i det Lovforslag, der forelagdes Rigsdagen i 1922—23 af min Forgænger, og er siden blevet staaende, uden at nogen, Tændstikfabrikanterne indbefattede, nogen Sinde mig bekendt har gjort nogen Bemærkning om det uheldige i denne Bestemmelse. Efter at Loven imidlertid var kundgjort i Lovtidende i Juli i Aar, har Justitsministeriet gennem Industriraadet modtaget et Andragende eller rettere flere Andragender fra Foreningen af Tændstikfabrikker i Danmark, der gør opmærksom paa, at det vil være forbundet med ret betydeligt Besvær at præstere denne Paaskrift, som Tændstikæskerne nu en Gang er, og at det foruden Besvær ogsaa vil medføre en Udgift for Industrien, der alene for en enkelt Fabriks Vedkommende paa Grund af nødvendige Forandringer af Maskiner m. v. er beregnet til 100 000 Kr. aarlig. Under Hensyn hertil, til Industriens i Forvejen vanskelige Stilling, og til, at denne Paaskrifter uden Betydning for de Smaaabørn, som ikke kan læse, og formentlig er overflødig for dem, der kan læse, idet disse i Forvejen er bekendt med Tændstikkers Farlighed, har jeg, som Forholdene i det hele ligger, ment at burde efterkomme Industriraadets Anmodning, idet jeg i de voldsomste Udtryk har brejdet Industrien, at den ikke er optraadt i rette Tid. Jeg tillader mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.